

Petak. 28.10.2011.g.

Jučer sam, nekom igrom slučaja, bio na dvije mise. I na jutarnjoj i na večernjoj. Na jutarnju sam išao onako, skoro da kažem, redovno, a na večernju sam se odlučio ići iz mojih osobnih potreba. ZBOG OSJEĆAJA SUMNJI I NEDOSTOJNOSTI PREMA GOSPODINU. DA SAM PREVIŠE GRIJEŠIO OVIH DANA PREMA GOSPODINU. PREVIŠE OHOLOSTI, SRDITOSTI, LICEMJERJA, A PREMALO MOLITVE, RADOSTI I SVJEDOČENJA ZA GOSPODINA. PROŠLIH DANA NEKAKO SAM "LEBDIO" IZMEĐU ONOGA ŠTO SAM TREBAO I MOGAO ČINITI I ONOGA ŠTO SAM U STVARNOSTI ČINIO ILI PROPUSTIO ČINITI.

Zato sam tu večernju misu i moj dolazak na nju PREDAO PRIJE MISE GOSPODINU ZA MOJE GRIJEHE, POGOTOVO OVIH DANA. I ODMAH SU MI, U TIM MOJIM RAZMIŠLJANJIMA I MOLITVAMA UPUĆENIM PREMA KIPOVIMA I SLIKAMA GOSPODINA, DUHA SVETOGA, DJEVICE MARIJE, MARIJE MAGDALENE A POGOTOVO ZAMIŠLJENOG LIKA BOGA-OCA, JOŠ PRIJE POČETKA MISE, KRENULE SUZE. ALI, U TIM TRENUCIMA, PROLAZILI SU ME I TRNCI. TRNCI RADI NEKOG OSJEĆAJA DA JE GOSPODIN TAMO SA MNOM I DA SVU TU MOJU TJESKOBU, NEDOUMICE, OSJEĆAJ NEDOSTOJNOSTI, UZIMA K SEBI...

A zapravo ono što me posebno dojmilo te večeri bio je telefonski poziv na mobitel poslije mise. Već sam bio na putu kući kada je mobitel zazvonio. Javio se jedan veseli i zvonki glas: **"KUME , PA KUD SI MI POBJEGAO! VIDIO SAM TE TAMO U CRKVI PA SAM MISLIO AKO SI ZA NEKU KAVICU, DA MALO POPRIČAMO..."**

Bio je to moj prijatelj, isti onaj koji već godinu dana vodio borbu sa zlim duhovima, pogotovo ZLIM DUHOM ALKOHOLA. Bio je na misi, skoro da redovno dođe svaku večer, i čita misna čitanja.

Kada sam ga jučer gledao i slušao kako čita, srce mi je zatitralo. BIO JE TO, I PO IZGLEDU I PO POKRETIMA, SASVIM DRUGI ČOVJEK. ČOVJEK KOJI JE POBIJEDIO, UZ GOSPODINOVU POMOĆ, ZLOG DUHA ALKOHOLA. I NA PUTU JE DA I NJEGA KAO I DRUGE ZLE DUHOVE KOJI SU GA OPSJEDALI I SKORO MU UZELI DUŠU, ZAUVIJEK IZBACI IZ SVOJEG ŽIVOTA.

A borba je bila žestoka. Od proljeća se taj moj prijatelj pokušao izliječiti od ovisnosti od alkohola. Prvo je pokušao, lažući sebe i druge, ambulantno to izliječiti. JER OVISNOST OD ALKOHOLA JE VRLO ČESTO SAMO BOLEST. KAO I SVAKA DRUGA BOLEST. NO, UZ TU BOLEST NAJČEŠĆE DOLAZE I ZLI DUHOVI KOJI ZAPOSJEDAJU BOLESNOG. ILI PRIJE, PA RADI NJIH I POČINJE PITI, ILI KASNIJE, PA UMJERENI ALKOHOLIZAM PRELAZI U BOLEST, A DA ČOVJEK NITI NE PRIMIJETI PROMJENU.

I nije išlo. Lažući sebe i druge oko sebe da se liječi, MOJ PRIJATELJ JE TONUO SVE DUBLJE, A OBITELJ JE BILA BLIZU RASPADA. On je kao skrivao da pije a svi oko njega su znali da pije.

Ja sam se trudio i činio ono što sam mogao. Razgovarao sam često s njim i puno molio za njega. I još danas. I svi drugi oko njega su se trudili a pogotovo njegova žena i sin. Ali nije išlo.

I u jednom trenutku, GOSPODIN JE PREUZEO STVAR U SVOJE RUKU. Upravo onda kada smo svi mi oko mojeg prijatelja učinili sve što smo mogli. Sjećam se da sam jednog dana poslao e-mail njegovoj ženi i rekao joj da JA OSJEĆAM DA ZA NJEZINOG MUŽA, MOJEG PRIJATELJA, VIŠE NE MOGU NIŠTA UČINITI. JOŠ SAM IZMOLIO ZA NJEGOV SPAS DEVETNICU BOŽJEM MILOSRĐU I OSJETIO DA JE TO SVE ŠTO JE BILO MOJE. DALJE SU MOGLI SAMO ON I GOSPODIN.

Što se tada dogodilo, jedne subote i nedjelje, zna samo moj prijatelj. MA ZNAM JA, NEŠTO SE U NJEMO "PRELOMILO", KAO U MENI PRIJE TRI GODINE. DOŠAO MU GOSPODIN U POMOĆ JER GA JE ZVAO POTPUNO BESPOMOĆAN.

I moj prijatelj odlučio je otići u bolnicu na liječenje od alkohola, tri tjedna. Sam je odlučio da ode a prije je to na razne načine izbjegavao. I još se zlo nije dalo. Trebalo mu je nekih mjesec i pola dana od odluke do odlaska u bolnicu. Ali je uspio.

U bolnici je bio jedini koji je došao dobrovoljno na bolničko liječenje. I nije da smo mu samo tako vjerovali da će izdržati. No, ja sam vidio na njemu promjenu. Odluka je bila čvrsta koliko neka odluka može izgledati čvrsto od jednog čovjeka u takvom stanju.

Zamolio me da ga ja vozim u bolnicu na liječenje. Nekako me je trebao. I supruga je bila uz njega, ona koja je najviše patila. Ona, koja je vjerojatno i najviše očekivala od tog liječenja. Ona koja je već bila na rubu snaga i živaca.

A meni su ti i takvi trenuci jedni od najljepših u životu. **KADA MOŽEŠ POMOĆI ČOVJEKU U STVARNOJ POTREBI, GDJE VIDIŠ NA DJELU BOŽJE MILOSRĐE I GDJE SE OSJEĆAŠ KAO ORUĐE U IZVRŠAVANJU BOŽJE VOLJE.**

I kroz nekoliko dana sam mu otišao u posjetu. Donio mu neke knjige. I VIDIO SAM DA SE GOSPODIN KROZ NJEGA POČEO PROSLAVLJATI. STALNO MI JE SPOMINJAO GOSPODINA. BIO JE SLAB, USPORENOG GOVORA ALI IZ NJEGA JE POČELA ZRAČITI NEKA POSEBNA SNAGA. OPISAO BIH TO RIJEČIMA KOJE MI JE DANAS POSLAO JEDAN DRAGI SVEĆENIK JOSIP:

'SVAKI ČOVJEK DOŽIVI TAMU U KOJOJ NE VIDI IZLAZ ZA SVOJE PROBLEME. ČESTO SE OSJETI NAPUŠTEN I ZABORAVLJEN, ČAK I OD BOGA.

IPAK, TAMA UČINI SVJETLO SJAJNIJIM I TOPLIJIM.

BOG NE PALI REFLEKTORE POD KOJIMA ĆEMO BLJEŠTATI. ALI, PALI MALO SVJETLO U SRCU PO KOJEM ĆE NAM OČI SJATI ŽIVOTNOM RADOŠĆU."

Hvala ti dragi Josipe na ovim mislima koje si mi danas poslao, neka Gospodin bude s tobom. Upravo sam se njih sada sjetio kada sam želio opisati kako je izgledao moj prijatelj u bolnici nakon 2-3 dana liječenja od alkohola. MALO SVJETLO U SRCU I OČI KOJE SU POČELE SJATI ŽIVOTNOM RADOŠĆU.

I SVE JE TO MOJ DRAGI PRIJATELJ IZDRŽAO. GOSPODIN GA JE JAČAO KROZ MOLITVE SVIH NAS I NJEGOVE MOLITVE I BOŽJU RIJEČ KOJU JE DOBIVAO KROZ KATOLIČKU LITERATURU KOJU JE U BOLNICI ČITAO.

I DRAGI NAŠ ŽUPNIK MU JE BIO U POSJETI, DOŠAO GA JE OHRABRITI.

Prošlo je negdje mjesec i pol dana od kada je moj prijatelj završio bolničko liječenje. Njegova supruga je iz početka bila sumnjičava prema uspjehu njegovog liječenja i obraćenja jer ju je puno puta iznevjerio. Onako povrijeđena teško je bez sumnje prihvaćala ono što se počelo dobro s njim događati. Nakon 10-tak dana po njegovom izlasku iz bolnice poslao sam joj e-mail s kratkim pitanjem da kako je moj prijatelj. A ona mi je odgovorila:

"Pozdrav ,

Doma je bolje....nadam se da bude još bolje ali sam i svjesna toga da je to pocetak i da bude potrajalo kako bi se stvari do kraja posložile...još postoje neke sumnje kod mene i nadam se da ce i to uskoro nestati. Planiramo, ako cemo uspjeti uskladiti slobodne dane, otici do Linica, a ako ne, onda samo subotom za pocetak.

Ne znam kad si ga zadnje vidio (mora ti vratiti literaturu) no župnik mu je neki dan rekel da lijepo izgleda (bil je kod njega u bolnici jednu vecer).

Nekako □ meni djeluje tužno, da ne velim depresivno, i kad sam ga neku vecer pitala da □ šta mu je, onda je rekao da razmišlja o tome koliko nam je lošeg napravio???? Dali su mu se "otvorile" oci pa se sad "grize" zbog svega? Ne znam ali sam mu rekla da pusti prošlost i ako želi promjenu neka gleda naprijed i pazi da se to ne ponovi.

Eto to je to....

Ne znam kako ga okolina doživljava, no i nećakinja mi je rekla da dobro sad izgleda..."

Poruka i riječi pune nade i očekivanja da bude sve u redu.

I jest.

Jučerašnji njegov glas još mi je jedna potvrda toga.

A davno, još početkom godine, sam mu ja rekao da će se on izvući iz svega toga i da će onda to sve napisati u jedno svjedočanstvo koje ćemo staviti na ovu stranicu da tako svjedoči i svima drugima u takvoj potrebi. DA BUDE GOSPODINOV SVJEDOK.

No oprez prijatelju moj dragi! "RIČUĆI LAV" nikada ne spava. Stalno nas obilazi i čeka kada ćemo biti slabi da nas "proždrije". ODLASCI NA MISE, SVAKODNEVNA MOLITVA, ŽIVOT PO BOŽJIM ZAPOVIJEDIMA JEDINO SU ORUŽJE PROTIV NJEGA, ORUŽJE PRED KOJIM TAJ "RIČUĆI LAV" POSTAJE "MALI MIŠ" I BJEŽI U SVOJU RUPU.

GOSPODINE, NEKA TI JE BESKRAJNA SLAVA I HVALA ZA SPAS MOJEG PRIJATELJA I SVIH ONIH KOJE SI OSLOBODIO ZLOG DUHA ALKOHOLA.

NEKA TVOJE MILOSRĐE POMOGNE I SVIM ONIMA KOJI JOŠ UVIJEK VODE TU BORBU. NEMOJ IH NAPUSTITI!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE! NEKA TI JE VJEČNA SLAVA!